

Megilas

Ruth

WEDNESDAY NACH
SHIUR

Rabbi Ya'akov Trump

KINS

12:30-1:15

PART I

PEREK ALEF—TEXT

PAGE 1

IYUN 1:

Who Wrote the Megillah and Why?

PAGE 4

IYUN 2:

Why Did they Die?

PAGE 5

IYUN 3:

Ruth's Conversion

PAGE 7

IYUN 4:

Sefer Iyov and Megillas Ruth

PAGE 8

MAP:

PAGE 11

Megilas Ruth

TEXT - PEREK ALEF

<p>א וַיְהִי, בַּיָּמִים שֶׁפָּט הַשֹּׁפְטִים, וַיְהִי רָעַב, בְּאֶרֶץ; וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה, לָגוּר בְּשָׂדֵי מוֹאָב-- הוּא וְאִשְׁתּוֹ, וּשְׁנֵי בָנָיו.</p>	<p>1 And it came to pass in the days when the judges judged, that there was a famine in the land. And a certain man of Beth-lehem in Judah went to sojourn in the field of Moab, he, and his wife, and his two sons.</p>
<p>ב וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן, אֶפְרַתִּים-- מִבֵּית לָחֶם, יְהוּדָה; וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי-מוֹאָב, וַיְהִיו-שָׁם.</p>	<p>2 And the name of the man was Elimelech, and the name of his wife Naomi, and the name of his two sons Mahlon and Chilion, Ephrathites of Beth-lehem in Judah. And they came into the field of Moab, and continued there.</p>
<p>ג וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ, אִישׁ נָעֲמִי; וַתֵּשָׂאֵר הִיא, וּשְׁנֵי בָנֶיהָ.</p>	<p>3 And Elimelech Naomi's husband died; and she was left, and her two sons.</p>
<p>ד וַיִּשְׂאוּ לָהֶם, נָשִׁים מֵאֲבוֹת-- שֵׁם הָאֶחָת עֹרְפָה, וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת; וַיֵּשְׁבוּ שָׁם, כְּעֶשֶׂר שָׁנִים.</p>	<p>4 And they took them wives of the women of Moab: the name of the one was Orpah, and the name of the other Ruth; and they dwelt there about ten years.</p>
<p>ה וַיָּמָתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם, מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן; וַתֵּשָׂאֵר, הָאִשָּׁה, מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ, וּמְאִישָׁהּ.</p>	<p>5 And Mahlon and Chilion died both of them; and the woman was left of her two children and of her husband.</p>
<p>ו וַתָּקָם הִיא וְכַלְתֶּיהָ, וַתָּשָׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב: כִּי שָׁמְעָה, בְּשָׂדֵה מוֹאָב-- כִּי-</p>	<p>6 Then she arose with her daughters-in-law, that she might return from the field of Moab; for she had heard in the field of Moab</p>

<p>פָּקַד ה' אֶת-עַמּוֹ, לָתֵת לָהֶם לֶחֶם.</p>	<p>how that the LORD had remembered His people in giving them bread.</p>
<p>ז וַתֵּצֵא, מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה, וּשְׁתֵּי כַלּוֹתֶיהָ, עִמָּהּ; וַתֵּלְכֶנָּה בְּדֶרֶךְ, לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה.</p>	<p>7 And she went forth out of the place where she was, and her two daughters-in-law with her; and they went on the way to return unto the land of Judah.</p>
<p>ח וַתֹּאמֶר נְעָמִי, לְשְׁתֵּי כַלּוֹתֶיהָ, לִכְנֹה שְׁבָנָה, אִשָּׁה לְבַיִת אִמָּהּ; יַעֲשֵׂה (יַעֲשֵׂ) ה' עִמָּכֶם חֶסֶד, כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעַמָּדִי.</p>	<p>8 And Naomi said unto her two daughters-in-law: 'Go, return each of you to her mother's house; the LORD deal kindly with you, as ye have dealt with the dead, and with me.</p>
<p>ט יִתֵּן ה', לָכֶם, וּמְצֹאן מְנוּחָה, אִשָּׁה בַּיִת אִשָּׁה; וַתִּשָּׁק לָהֶן, וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכִּינָה.</p>	<p>9 The LORD grant you that ye may find rest, each of you in the house of her husband.' Then she kissed them; and they lifted up their voice, and wept.</p>
<p>י וַתֹּאמְרֶנָּה-לָּהּ: כִּי-אֵתְּךָ נָשׁוּב, לְעַמֶּיךָ.</p>	<p>10 And they said unto her: 'Nay, but we will return with thee unto thy people.'</p>
<p>יא וַתֹּאמֶר נְעָמִי שְׁבָנָה בְּנָתִי, לָמָּה תֵּלְכֶנָּה עִמִּי: הֲעוֹד-לִי בָנִים בְּמִעִי, וְהָיוּ לָכֶם לְאִנָּשִׁים.</p>	<p>11 And Naomi said: 'Turn back, my daughters; why will ye go with me? have I yet sons in my womb, that they may be your husbands?</p>
<p>יב שְׁבָנָה בְּנָתִי לִכְנֹה, כִּי זָקֵנָתִי מְהִיּוֹת לְאִישׁ: כִּי אֲמַרְתִּי, יֵשׁ-לִי תִקְוָה--גַּם הָיִיתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ, וְגַם יִלְדָתִי בָנִים.</p>	<p>12 Turn back, my daughters, go your way; for I am too old to have a husband. If I should say: I have hope, should I even have an husband to-night, and also bear sons;</p>
<p>יג הֲלֵהֶן תִּשְׁבְּרֶנָּה, עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ, הֲלֵהֶן תַּעֲגֶנָּה,</p>	<p>13 would ye tarry for them till they were grown? would ye shut yourselves off for them and have no</p>

<p>לְבַלְתִּי הָיֹות לְאִישׁ ; אֵל בְּנַתִּי , כִּי-מֵר-לִי מְאֹד מִכֶּם--כִּי-יֵצֵאָה בִּי , יַד-ה' .</p>	<p>husbands? nay, my daughters; for it grieveth me much for your sakes, for the hand of the LORD is gone forth against me.'</p>
<p>יָד וַתִּשָּׂנֶה קוֹלָן , וַתִּבְכֶּינָה עוֹד ; וַתִּשָּׂק עֲרַפָּה לְחַמוֹתָהּ , וְרוֹת דָּבְקָה בָּהּ .</p>	<p>14 And they lifted up their voice, and wept again; and Orpah kissed her mother-in-law; but Ruth cleaved unto her.</p>
<p>טו וַתֹּאמֶר , הִנֵּה שָׁבָה יְבַמְתֶּךָ , אֶל-עַמָּהּ , וְאֶל- אֱלֹהֶיהָ ; שׁוּבִי , אַחֲרַי יְבַמְתֶּךָ .</p>	<p>15 And she said: 'Behold, thy sister-in-law is gone back unto her people, and unto her god; return thou after thy sister-in-law.'</p>
<p>טז וַתֹּאמֶר רוּת אֶל- תַּפְגְּעִי-בִי , לְעֲזֹבְךָ לָשׁוּב מֵאַחֲרֶיךָ : כִּי אֶל-אִשׁוֹ תֵּלְכִי אֵלֶיךָ , וּבְאִשׁוֹ תֵּלִינִי אֱלֹהֵי-עַמֶּךָ עִמִּי , וְאֱלֹהֵיךָ אֱלֹהֵי .</p>	<p>16 And Ruth said: 'Entreat me not to leave thee, and to return from following after thee; for whither thou goest, I will go; and where thou lodgest, I will lodge; thy people shall be my people, and thy God my God;</p>
<p>יז בְּאִשׁוֹ תָמוּתִי אָמוֹת , וְשָׁם אֶקָּבֵר ; כֹּה יַעֲשֶׂה ה' לִי , וְכֹה יוֹסִיף--כִּי הַמּוֹת , יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינְךָ .</p>	<p>17 where thou diest, will I die, and there will I be buried; the LORD do so to me, and more also, if aught but death part thee and me.'</p>
<p>יח וַתֵּרָא , כִּי-מֵתְאַמְּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ ; וַתַּחְדַּל , לְדַבֵּר אֵלֶיהָ .</p>	<p>18 And when she saw that she was stedfastly minded to go with her, she left off speaking unto her.</p>
<p>יט וַתֵּלְכְנָה שְׁתֵּיהֶם , עַד- בּוֹאָנָה בֵּית לָחֶם ; וַיְהִי , כְּבוֹאָנָה בֵּית לָחֶם , וַתֵּהֶם כָּל-הָעִיר עֲלֵיהֶן , וַתֹּאמְרֶנָּה הַזֹּאת נַעֲמִי .</p>	<p>19 So they two went until they came to Beth-lehem. And it came to pass, when they were come to Beth-lehem, that all the city was astir concerning them, and the women said: 'Is this Naomi?'</p>
<p>כ וַתֹּאמֶר אֵלֵיהֶן , אֶל- תִּקְרְאֵנִי לִי נַעֲמִי : קְרָאן</p>	<p>20 And she said unto them: 'Call me not Naomi, call me Marah; for the Almighty hath dealt very</p>

<p>לִי מָרָא, כִּי-הֵמָּר שְׂדֵי לִי מָאֵד.</p>	<p>bitterly with me.</p>
<p>כַּאֲנִי מְלֵאָה הִלְכֹתִי, וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי ה'; לָמָּה תִּקְרָאנָה לִי, נְעָמִי, וְה' עָנָה בִּי, וְשְׂדֵי הִרְעָ לִי.</p>	<p>21 I went out full, and the LORD hath brought me back home empty; why call ye me Naomi, seeing the LORD hath testified against me, and the Almighty hath afflicted me?'</p>
<p>כַּב וּתְשֹׁב נְעָמִי, וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כִלְתָּה עִמָּה, הַשֹּׁבָה, מִשְׂדֵי מוֹאָב; וְהָמָּה, בָּאוּ בֵּית לָחֶם, בְּתַחֲלַת, קְצִיר שְׁעָרִים.</p>	<p>22 So Naomi returned, and Ruth the Moabitess, her daughter-in-law, with her, who returned out of the field of Moab--and they came to Beth-lehem in the beginning of barley harvest.</p>

Iyun 1: Who Wrote Ruth and Why?

1. Talmud, Baba Basra 14b

שמואל כתב ספרו ושופטים ורות

2. Ibn Ezra, Introduction to Megillas Ruth

כשם אל יחזיק ידי וזכרו יעמיד הודי, בפירוש על מגילת רות לאברהם ספרדי; נאום אברהם בעבור היות דוד שורש מלכות ישראל נכתב בספרי הקודש יחס דוד:

3. Ruth Rabba, Parsha 2

א"ר זעירא מגלה זו אין בה לא טומאה ולא טהרה ולא איסור ולא היתר ולמה נכתבה ללמדך כמה שכר טוב לגומלי חסדים.

4. I Shmuel 10:1

ויקח שמואל את-פד השמן, ויצק על-ראשו--וישקהו; ויאמר--הלוא כִּי-מִשְׁחָךְ ה' על-נחלתו, לנגיד.

5. I Shmuel 16:1

ויאמר ה' אל-שמואל, עד-מתי אתה מתאבל אל-שאול, ואני מאסתיו, ממלך על-ישראל; מלא קרנד שמו, ולך אֶשְׁלַחְךָ אֶל-יְשִׁי בֵּית-הַלְחָמִי--כִּי-רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי, מִלֶּד.

6. Seforno, Shmos 4:27

וישק לו. כמנשק דבר קדוש, כענין וישקהו, ויאמר הלא כי משחך ה' על נחלתו לנגיד (ש"א י, א):

7. I Shmuel 16:6-13

וַיְהִי בְּבוֹאֹם, וַיֵּרָא אֶת-אֱלִיָּאב; וַיֹּאמֶר, אֵד נֶגֶד ה' מִשִּׁיחוֹ. {ס} וַיֹּאמֶר ה' אֶל-שְׁמוּאֵל, אֶל-תִּבְּט אֶל-מְרָאָהוּ וְאֶל-גְּבַת קוֹמָתוֹ--כִּי מֵאֲסָתִיהוּ: כִּי לֹא, אֲשֶׁר יֵרָאֶה הָאָדָם--כִּי הָאָדָם יֵרָאֶה לְעֵינָיִם, וְה' יֵרָאֶה לְלֵבָב. וַיִּקְרָא יְשִׁי אֶל-אֲבִינָדָב, וַיַּעֲבְרָהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל; וַיֹּאמֶר, גַּם-בְּזָה לֹא-בָחַר ה'. וַיַּעֲבֵר יְשִׁי, שָׁמָּה; וַיֹּאמֶר, גַּם-בְּזָה לֹא-בָחַר ה'. וַיַּעֲבֵר יְשִׁי שְׁבַעַת בָּנָיו, לִפְנֵי שְׁמוּאֵל; וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל

אָל-יָשִׁי, לֹא-בָחַר ה' בְּאַלְהָהּ. **יא** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יָשִׁי, הֲתִמּוּ הַנְּעָרִים, וַיֹּאמֶר עוֹד שָׁאֵר הַקֶּטָן, וְהִנֵּה רֵעָה בְצֹאן; וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יָשִׁי שְׁלַחָה וְקַחנּוּ, כִּי לֹא-נִסַּב עַד-בָּאוּ פֹה. **יב** וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוּנִי, עִם-יָפֶה עֵינָיִם וְטוֹב רֵאִי; (ב)
 וַיֹּאמֶר ה' קוּם מִשְׁחָהוּ, כִּי-זֶה הוּא. **יג** וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-קָרְן הַשֶּׁמֶן, וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחִיו, וַתִּצְלַח רוּחַ-ה' אֶל-דָּוִד, מֵהַיּוֹם הַהוּא וְקָמְעָה; וַיִּקַּם שְׁמוּאֵל, וַיֵּלֶךְ הַרְמָתָה.

8. Radak, I Shmuel 16:6

וַיֹּאמֶר אַךְ נֶגַד ה' מִשִּׁחוֹ - פִּי אָמַר בְּלִבּוֹ אוֹ בְּפִי כִי חָשַׁב כִּי זֶה הוּא הַמֶּלֶךְ שֶׁצִּוְהוּ הָאֵל לְמִשְׁחוֹ לְפִי שֶׁהָיָה בְּכוֹר בְּבִנְיָיִם וְעוֹד כִּי רָאָהוּ יָפֶה צוּרָה וְקוֹמִי כְּשֶׁאֵל וְחָשַׁב כִּי הַקְּבִיָּה בּוֹחֵר בְּאֲנָשִׁים יָפֶה קוֹמָה וְצוּרָה לְמַלְכוּת כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה מוֹרָאוֹ עַל הָעָם וְכֵן אָמַר בְּשֶׁאֵל הַרְאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ ה' כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּכָל הָעָם וְכֵן הוּא כְּמוֹ שֶׁחָשַׁב שְׁמוּאֵל כִּי בְעַל קוֹמָה וְצוּרָה יָפֶה בּוֹחֵר בּוֹ הָאֵל לְמַלְכוּת.

9. Radak, I Shmuel 16:12

קוּם מִשְׁחָהוּ - קוּם עֵינֵי זִירוֹז וְכֵן קוּם עֲבוּר אֶת הַיִּרְדֵּן הַזֶּה קוּמוּ וְעִבְרוּ לָכֶם קוּם הַתְּהַלֵּךְ בְּאַרְצְךָ, וְרִבּוֹתֵינוּ זָל דְּרִשׁוּ אָמַר לוֹ הַבִּיָּה מִשִּׁיחִי עוֹמֵד וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב קוּם מִשְׁחָהוּ

10. I Shmuel 17:55-58

נה וַיִּכְרְאוּת שְׁאוּל אֶת-דָּוִד, יֵצֵא לְקִרְאָת הַפְּלִשְׁתִּי, אָמַר אֶל-אַבְנֵר שֵׁר הַצָּבָא, בֶּן-מִי-זֶה הַנַּעַר אַבְנֵר; וַיֹּאמֶר אַבְנֵר, חִי-נִפְשָׁךְ הַמֶּלֶךְ אִם-יִדְעִתִּי. **נו** וַיֹּאמֶר, הַמֶּלֶךְ: שְׂאֵל אֶתְּהָ, בֶּן-מִי-זֶה הַעֶלֶם. (ס) **נז** וְכָשׁוּב דָּוִד, מֵהַכּוֹת אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי, וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר, וַיְבִאֵהוּ לְפָנֵי שְׁאוּל; וְרָאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי, בָּגְדוֹ. **נח** וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ שְׁאוּל, בֶּן-מִי אַתָּה הַנַּעַר; וַיֹּאמֶר דָּוִד, בֶּן-עֶבְרָדָד יֹשֵׁב בֵּית הַלְחָמִי.

11. Talmud, Yevomos 76b

א"ל דואג האדומי: עד שאתה משאיל עליי אם הגון הוא למלכות אם לאו, שאל עליי אם ראוי לבא בקהל אם לאו. מ"ט?
 דקאתי מרות המואביה. א"ל אבנר, תנינא: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית. אלא מעתה, ממזר - ולא ממזרת! ממזר כתיב, מום זר. מצרי - ולא מצרית! שאני הכא, דמפרש טעמא דקרא: זעל אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים, דרכו של איש לקדם, ולא דרכה של אשה לקדם. היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים, ונשים לקראת נשים! אישתיק. מיד: ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם, התם קרי ליה נער, הכא קרי ליה עלם! הכי קא אמר ליה: הלכה נתעלמה ממך, צא ושאל בבית המדרש. שאל, אמרו ליה: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית. אקשי להו דואג כל הני קושייתא, אישתיקו. בעי לאכרוזי עליה, מידועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש, וכתוב: ביתר הישמעאלי! אמר רבא: מלמד, שחגר חרבו כישמעאל ואמר: כל מי שאינו שומע הלכה זו ידקר בחורב, כך מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית

12. I Shmuel 19:18

וַיִּדְוֹד בָּרַח וַיִּמְלֹט, וַיָּבֵא אֶל-שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה, וַיִּגְדֵּל-לוֹ, אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה-לוֹ שְׁאוּל; וַיֵּלֶךְ הוּא וְשְׁמוּאֵל, וַיֵּשְׁבוּ בְּנוֹיָת (בְּנֵיאוֹת).

13. Talmud, Zevachim 54b

דרש רבא, מאי דכתיב: בוילך דוד ושמואל וישבו בנויות ברמה, וכי מה ענין נויות אצל רמה? אלא, שהיו יושבין ברמה ועוסקין בנויו של עולם.

Iyun 2: Why were the family punished so severely?

1. Leaving Israel

1. Talmud, Baba Basra 91a

ת"ר: אין יוצאין מארץ לחו"ל - אא"כ עמדו סאתים בסלע

2. Rambam, Melochim 5:9

אסור לצאת מארץ ישראל לחוצה לארץ לעולם, אלא ללמוד תורה או לישא אשה או להציל מן העכו"ם ויחזור לארץ, וכן יוצא הוא לסחורה, אבל לשכון בחוצה לארץ אסור אלא אם כן חזק שם הרעב עד שנעשה שוה דינר חטין בשני דינרין, במה דברים אמורים כשהיו המעות מצויות והפירות ביוקר, אבל אם הפירות בזול ולא ימצא מעות ולא במה ישתכר ואבדה פרוטה מן הכיס, יצא לכל מקום שימצא בו ריוח, ואף על פי שמותר לצאת אינה מדת חסידות שהרי מחלון וכליון שני גדולי הדור היו ומפני צרה גדולה יצאו ונתחייבו כלייה למקום.

2. Settling Down

3. Malbim 1:2 and 4

ויבואו ר"ל והגם שתחלה יצאו רק לגור בשדי מואב לפי שעה, אחר שכאו שדי מואב היו שם, ר"ל אז הסכימו בדעתם להשאר שם בקביעות:
ועוד חטאו במה שישבו שם כעשר שנים שכבר מכואר שנתיאשו לגמרי מלחזור לא"י:

4. Responsibility

5. Talmud, Baba Basra 91b

אמר רב חייא בר אבין א"ר יהושע בן קרחה: חס ושלום, שאפי' מצאו סובין לא יצאו, ואלא מפני מה נענשו? שהיה להן לבקש רחמים על דורם ולא בקשו, שנאמר: בבזעק יצילוך קבוציך

6. Yalkut Shimoni, Ruth 598

ולמה נענש, לפי שהפיל לבן של ישראל לבליוטס של מלך שהיה שרוי במדינה והיו בני המדינה בטוחים עליו ואומר שאם תבא שנת בצורת שיכול לפרנס המדינה עשר שנים, וכיון שבאת שנת בצורת היתה שפחתו עומדת בסירקי וקופתה בידיה, כך אלימלך מגדולי הדור ומפרנסי הדור היה וכיון שבאו שני רעבון אמר עכשו יהיו כל ישראל מסובין בקופתן על פתחי וזה בא בקופתו וזה בא בכפיפו, מה עשה עמד וברח מפניהם הדא גרמא ליה שנאמר וילך איש מבית לחם.

7. Talmud, Baba Basra 91b

כתיב: גמחלון וכליון, וכתיב: דיואש ושרף! רב ושמואל, חד אמר: מחלון וכליון שמן, ולמה נקרא שמן [דיואש ושרף] יואש - שנתיאשו מן הגאולה, שרף - שנתחייבו שריפה למקום; וחד אמר: יואש ושרף שמן, ולמה נקרא שמן מחלון וכליון? מחלון - שעשו גופן חולין, וכליון - שנתחייבו כליה למקום.

8. Yalkut Shimoni, Ruth 600

וישאו להם נשים מואביות מי גרם להם לישא נשים מואביות, אלא שעשו כעמון ומואב בצורת עין על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים

9. Ramban, Devorim 23:5

והנראה אלי כי הכתוב הרחיק שני האחים האלה שהיו גמולי חסד מאברהם, שהציל אביהם ואמם מן התרב והשבי (בראשית יד טז), ובזכותו שלחם השם מתוך ההפכה (שם יט כט). והיו חייבין לעשות טובה עם ישראל, והם עשו עמהם רעה. האחד שכר עליו בלעם בן בעור והם המואבים, והאחד לא קדם אותו בלחם ובמים כאשר קרבו למולו, כמו שכתוב (לעיל ב יח יט) אתה עובר היום את גבול מואב את ער וקרבת מול בני עמון.

10. Tehillim 109:8-18

- ח יהיו-ימיו מעטים; פקדתו, יקח אחר. 8 Let his days be few; let another take his charge.
- ט יהיו-בניו יתומים; ואשתו, אלמנה. 9 Let his children be fatherless, and his wife a widow.
- י ונועו ינועו בניו ושאלו; ודרשו, מחרבותיהם. 10 Let his children be vagabonds, and beg; and let them seek their bread out of their desolate places.
- יא ינקש נושה, לכל-אשר-לו; ויבזו זרים יגיעו. 11 Let the creditor distraint all that he hath; and let strangers make spoil of his labour.
- יב אל-יהי-לו, משד חסד; ואל-יהי חונן, ליתומיו. 12 Let there be none to extend kindness unto him; neither let there be any to be gracious unto his fatherless children.
- יג יהי-אחריתו להכרית; בדור אחר, ימח שמם. 13 Let his posterity be cut off; in the generation following let their name be blotted out.
- יד יזכר, עון אבתיו--אל-ה'; וחסאת אמו, אל-תמח. 14 Let the iniquity of his fathers be brought to remembrance unto the LORD; and let not the sin of his mother be blotted out.
- טו יהיו נגד-ה' תמיד; ויכרת מארץ זכרם. 15 Let them be before the LORD continually, that He may cut off the memory of them from the earth.
- טז יען--אשר לא זכר, עשות חסד; וירדף, איש-עני ופביון--ונקאה לבב; למותת. 16 Because that he remembered not to do kindness, {N} but persecuted the poor and needy man, and the broken in heart he was ready to slay.
- יז ויאהב קללה, ותבואהו; ולא-חפץ בברכה, ותרחק ממנו. 17 Yea, he loved cursing, and it came unto him; and he delighted not in blessing, and it is far from him.
- יח וילבש קללה, כמדו; ותבא כמים בקרבו; וכשמן, בעצמותיו. 18 He clothed himself also with cursing as with his raiment, and it is come into his inward parts like water, and like oil into his bones.

Iyun 3: Ruth's Conversion

1. Zecharya 8:20-23

כ פה אמר, ה' צבאות: עד אשר יבאו עמים, וישבי ערים רבות. כא והלכו יושבי אחת אל-אחת לאמר, נלכה הלוד לחלות את-פני ה', ולבקש את-ה' צבאות; אלכה, גם-אני. כב ובאו עמים רבים וגוים עצומים, לבקש את-ה' צבאות בירושלם, ולחלות, את-פני ה' {ס} כג פה-אמר, ה' צבאות, בימים ההמה, אשר יחזיקו עשרה אנשים מפל לשנות הגוים; והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר, נלכה עמכם--כי שמענו, אלהים עמכם.

2. Rashi, Ruth 1:12

כי זקנתי מהיות לאיש - שאנשא לו ואוליד בנים ותנשא /ותנשאו/ להם שאינם אסורים לכם ואינכם אסורים להם משום אשת אחיו שלא היה בעולמו שאינה זקוקה ליבם לפי שלא היו למחלון וכליון קדושין בהן שנכריות היו ולא נתגיירו ועכשיו הן באות להתגייר כמו שנאמר כי אתך נשוב לעמך מעתה נהיה לעם אחד:

3. Rashi, Ruth 1:15-16

(טו) הנה שבה יבמתך - זה טעמו למעלה תחת השיץ לפי שהוא לשון עבר (אסתר ב) ובבקר היא שבה טעמו למטה בכיית לפי שהוא לשון הווה וכן כל כיוצא בהם:

(טז) אל תפגע בי - אל תפצרי בי:

כי אל אשר תלכי אלך - מכאן אמרו רבותינו ז"ל גר שבא להתגייר מודיעים לו מקצת עונשים שאם בא לחזור בו יחזור שמתוך דברים של רות אתה למד שאמרה לה נעמי אסור לנו לצאת חוץ

לתחום בשבת א"ל כאשר תלכי אלך, אסור לנו להתייחד נקבה עם זכר שאינה אישה אמרה לה
 כאשר תליני אלין, עמנו מובדלים משאר עמים בשש מאות ושלוש עשרה מצות עמך עמי, אסור לנו
 ע"א אלהיך אלהי, ארבע מיתות נמסרו לבית דין כאשר תמותי אמות, שני קברים נמסרו לבית דין
 אחד לנסקלין ונשרפין ואחד לנהרגין ונתחנין אמרה לה ושם אקבר:

4. Malbim, Ruth 1:4

וישאו. והנה הבנים הוסיפו לחטוא במה שנשאו נשים מואביות שלא גיירו אותן כמיש במדרש ועז"א
 שם האחת ערפה, כי בגירותן היו משנים את שם הקודם והם נשאו וגם זה מבואר מלשון וישאו,
 שעל לקיחה בקדושין כדת בא לשון לקיחה ולשון וישאו בא לרוב בנשואין של נשים נכריות בכל
 ספר עזרא ונחמיה ועל אשה שהיתה.

5. Ibn Ezra, Ruth 1:2

מחלון וכליון - לא ידענו המקרים שהיו על שנקראו כן כמו יששכר גם משה, ובדרש אומר שהם
 יואש ושרף בעבור שלקחו בנות מואב ושם כתוב אשר בעלו למואב והמואביות מותרות לישראל כי
 הכתוב לא אסר כי אם עמוני ומואבי שלא יבואו בקהל ושלא יקחו מבנות ישראל ובספר עזרא
 אבאר זה בטוב:

וטעם מבית לחם - פעם אחרת להודיעם שהם אזרחים, ועוד בעבור שאמר אפרתים וזאת המלה
 פעם הוא ליחס המקום הנקרא אפרת ופעם אחת ממשפחת אפרים ואפרת שם אשת כלב בן חצרון
 ונקרא המקום על שמה כמו מצרים ולא יתכן שיקחה מחלון וכליון אלו הנשים עד שנתגיירו והעד
 אל עמה ואל אלהיה:

6. Ibn Ezra 1:14

אל עמה ואל אלהיה - לעד שהתגיירו:

Iyun 4: Megillas Ruth and Sefer Iyov

Similarities:

Iyov 27:2	חי-אל, הסיר משפטי; וְשָׁדִי, המר נפשי.
Ruth 1:21	אני מלאה הלכתי, וריקם השיבני ה'; למה תקראנה לי, נעמי, וה' ענה בי, וְשָׁדִי הרע לי.
Iyov 2:11-12	<p>אִישׁ וַיִּשְׁמְעוּ שְׁלֹשֶׁת רְעֵי אִיּוֹב, אֵת כָּל הַרְעָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלָיו, וַיָּבֹאוּ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, אֶלִּיפוֹ הַתִּימְנִי וּבִלְדָד הַשׁוּחִי וְצוּפָר הַנַּעֲמָתִי; וַיִּזְעְדוּ וַחֲדָו, לְבֹא לְנוֹד לוֹ וּלְנַחֲמוֹ. ב וַיִּשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם מִרְחוֹק וְלֹא הִכִּירוּהוּ, וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ; וַיִּקְרְעוּ אִישׁ מְעָלוֹ, וַיִּזְרְקוּ עָפָר עַל רִאשֵׁיהֶם הַשָּׁמַיְמָה.</p>
Ruth 1:19	וּתְלַכְנָה שְׂתֵיהֶם, עַד-בּוֹאֲנָה בֵּית לָחֶם; וַיְהִי, כְּבּוֹאֲנָה בֵּית לָחֶם, וַתִּהְיֶה כָּל-הָעִיר עֲלֵיהֶן, וַתֹּאמְרָנָה הַזֹּאת נַעֲמִי.

Iyov 42:16	וַיְחִי אִיּוֹב אַחֲרָי זֶאת, מֵאָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה; וַיֵּרָא (וַיִּרְאֶה), אֶת בְּנָיו וְאֶת בְּנֵי-בְנָיו--אֲרַבְּעָה, דָּרוֹת.
Ruth 4:17	וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֵנוֹת שֵׁם לְאִמּוֹ, יָלֵד-בֵּן לְנִעְמִי; וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד, הוּא אָבִי-יֵשׁוּ אָבִי דָּוִד.
Iyov 42:13	וַיְחִי לוֹ שִׁבְעֵנָה בָּנִים, וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת.
Ruth 4:15	וְהִנֵּה לָךְ לְמַשִּׁיב נֶפֶשׁ, וְלִכְלָכַל אֶת-שִׁיבֹתֶיךָ: כִּי כִלְתֶיךָ אֲשֶׁר-אַהַבְתֶּךָ, יִלְדֹתוּ, אֲשֶׁר-הִיא טוֹבָה לָךְ, מִשִּׁבְעָה בָּנִים.

1. **Talmud, Baba Basra 15b**

דַּתְנִיא, רַבִּי אֶלְעָזָר אֹמֵר: אִיּוֹב בִּימֵי שְׁפוּט הַשּׁוֹפְטִים הִיָּה, שְׁנֵאמַר: אַהֲן אַתֶּם כּוֹלְכִים חַזִּיתֶם וְלִמָּה זֶה הַבַּל תְּהַבְלוּ, אִיזָה דוֹר שְׁכוּלוֹ הַבַּל? הוּי אֹמֵר: זֶה דוֹרוֹ שֶׁל שְׁפוּט הַשּׁוֹפְטִים

Iyov

2. **Iyov 39:1-4, 40:1-9**

- א אִיזָה דוֹר שְׁכוּלוֹ הַבַּל? הוּי אֹמֵר: זֶה דוֹרוֹ שֶׁל שְׁפוּט הַשּׁוֹפְטִים
- 1 Knowest thou the time when the wild goats of the rock bring forth? Or canst thou mark when the hinds do calve?
- ב תִּסְפֹּר יָרְחִים תִּמְלֵאנָה; וַיִּדְעֶתָ, עֵת לְדַתְנָה.
- 2 Canst thou number the months that they fulfil? Or knowest thou the time when they bring forth?
- ג תִּכְרַעְנָה, וַיִּלְדִּיָּהוּ תִפְלַחְנָה; חֲבָלֵיהֶם תִּשְׁלַחְנָה.
- 3 They bow themselves, they bring forth their young, they cast out their fruit.
- ד יִחַלְמוּ בְּנֵיהֶם, יִרְבוּ בְּבָר; וַיִּצְאוּ, וְלֹא-שָׁבוּ לָמוֹ.
- 4 Their young ones wax strong, they grow up in the open field; they go forth, and return not again.
- א וַיַּעַן ה' אֶת-אִיּוֹב; וַיֹּאמֶר.
- 1 {S} Moreover the LORD answered Job, and said:
- ב הֲרַב, עִם-שְׂדֵי יְסוֹר; מוֹכִיחַ אֱלֹהִים יַעֲנֶנָּה.
- 2 Shall he that reproveth contend with the Almighty? He that argueth with God, let him answer it. {P}
- ג וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת-ה'; וַיֹּאמֶר.
- 3 {S} Then Job answered the LORD, and said:
- ד הֵן קִלְתִּי, מָה אֲשִׁיבְךָ; יָדִי, שְׂמֹתִי לָמוֹ-פִי.
- 4 Behold, I am of small account; what shall I answer Thee? I lay my hand upon my mouth.
- ה אַחַת דִּבַּרְתִּי, וְלֹא אֶעֱנֶה; וּשְׁתִּים, וְלֹא אוֹסִיף.
- 5 Once have I spoken, but I will not answer again; yea, twice, but I will proceed no further. {P}
- ו וַיַּעַן-ה' אֶת-אִיּוֹב, מִנְּסַעְרָה (מִן סַעְרָה); וַיֹּאמֶר.
- 6 Then the LORD answered Job out of the whirlwind, and said:
- ז אֶזְר-נָא כְּגִבֹר חֲלָצִיךָ; אֲשַׁאֲלֶךָ, וְהוֹדִיעַנִי.
- 7 Gird up thy loins now like a man; I will demand of thee, and declare thou unto Me.
- ח הֲאֵף, תִּפְרֹ מִשְׁפָּטִי; תִּרְשִׁיעַנִי, לְמַעַן תִּצְדֹּק.
- 8 Wilt thou even make void My judgment? Wilt thou condemn Me, that thou mayest be justified?
- ט וְאִם-זְרוּעַ כְּאֵל לָךְ; וּבִקּוֹל, כְּמֹהוּ תִרְעֵם.
- 9 Or hast thou an arm like God? And canst thou thunder with a voice like Him?

3. **Iyov 42:10**

וְה', שָׁב אֶת שְׁבִית (שְׁבוֹת) אִיּוֹב, בְּהַתְּפַלְלוֹ, בְּעַד רָעָהוּ; וַיִּסַּף ה' אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאִיּוֹב, לְמִשְׁנָה.

Ruth

4. **Ruth 1:8**

ותאמר נעמי, לשתי כלתיה, לכנה שבנה, אשה לבית אמה; יעשה (נעש) ה' עמכם חסד, כאשר עשיתם עם-המתים ועמדי.

5. **Ruth 2:11**

ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעזבי אביך ואמך, וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא-נדעת תמול שלשום.

6. **Ruth 2:20**

ותאמר נעמי לכלתה, ברוך הוא לה', אשר לא-עזב חסדו, את-החיים ואת-המתים; ותאמר לה נעמי, קרוב לנו האיש--מגאלנו, הוא.

7. **Ruth 3:1**

ותאמר לה, נעמי חמותה: בתי, הלא אבקש-לך מנוח אשר ייטב-לך.

8. **Ruth 3:10**

ויאמר, ברוכה אתה לה' בתי--היטבת חסדך האחרון, מן-הראשון: לבלתי-לכת, אחרי הבחורים--אם-דל, ואם-עשיר.

9. **Ruth 4:6**

ויאמר הגאל, לא אוכל לגאול- (לגאל-) לי--פן-אשחית, את-נחלתי; וגאל-לך אתה את-גאלתי, כי לא-אוכל לגאל.

10. **Ruth Rabba, Parsha 7:1**

ובועז עלה השער וישב שם והנה הגואל עובר אשר דבר בעז מה לאחורי תרעא הוה קאים, א"ר שמואל בר נחמן אפי' היה בסוף העולם הטיסו הקב"ה והביאו לשם כדי שלא יהא אותו צדיק יושב ומצטער מתוך ישובו, אמר רבי ברכיה כך דרשו שני גדולי עולם רבי אליעזר ור' יהושע, ר' אליעזר אומר, בעז עשה את שלו ורות עשתה את שלה ונעמי עשתה את שלה, אמר הקב"ה אף אני אעשה את שלי, ויאמר סורה שבה פה פלוני אלמוני.

11. **Tehillim 89:3**

כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכון אמונתך בהם:

